

oli silmad lahti teinud ja waatas tema peale.

"Noh, kes siis Sind piats omast tõukanud olema?" ütles tema toore naeruga.

Kui laps meeest naerma nägi, läts helle naerates ka üle tema näu, mis unumise järel nagu roosile õitses. Mees lohkus ja pööras ennast woodist ära.

"Seesugune uesile!" urites tema.

Siis wöttis tema töö ette ja tallitas selle kassal, nais, nagu olets tema last, kes heast ei teinud, ära unustanud. Aga vähe aea pärast pööras tema silmad jälle woodi poole ja raputas tusekas pead. Siis lõusis tema üles ja astus woodi juure. Ja waatal! Jälle naeratas weiskele tema poole, nagu jälenägemise röömu. Järsku pööras sadulsepp ennast ümber ja läts töö kassale, arusaamata sõnu oma habeme sisse pomisetes. Lapsel nais maas olemine igawaks minema ja tema hattas healitsemo. Mees ei näinud seda tähele panema ja tallitas oma töö kassal; kui healitsemine aga elavamaaks läks, siis astus tema woodi juure ja hüüdis:

"Noh, mis siis nüüd on?"

Ühtigi ei olnud. Lapsel oli igaw ja tema igatsetes seltsilast, kest fui mees senna astus, siis hattas tema jälle naerma. Kas oli see tige mees

siin nenda tema meeles järel, wõl teabis tema, et ta tõige surjem tema naeratamise waasta panna ei suutnud? Kes wõib seda ütelsa? Olgu peale, laps naeratas kolmat korda ja nüüd ei pööranud mees ennast temast mitte ära, waid jää sciisma ja waatas lapse poole maha.

Kaua sciis sadulsepp selle fena pildi ees. Laps waatas tema poole üles ja pea näitas välja, nagu räugifissi wad need saab üht sala-juttu: see mees oma walju, toore näuga ja see laps oma tähtesarnaste ilmasüüta silmadega. — See oli üks fena laps. Tema nägu oli valg ja valge, nagu kuldsed siidi-tulad seisiwad ruuged juuised ümber pea ja säravad fini-silmad läikfissi wad.

Öue poolt kuuldi wenitawaid sammusi. Sadulsepp pööras ennast järsku ja läts töö kassale. Üks läts lahti ja naene astus sisse. Tema ei waatanud oma mehe peale, kes selga tema poole oli pööranud, wöttis lapse woodist ja tahtis tuast välja minna. Seal pööras mees ennast tema poole ja ütles paha meelega:

"Sellega on aega. Mina lähen pärastpoole ise Politseisse"

Maese nufra näu üle läis midagi, nagu röömu liir. Nuttu, nagu kardals tema, et sõna tagasi wõetud saabs, läts tema tuppa tagasi, pani lapse endise paiga peale, wöttis nurgast ühe tänniku ja